

Balada o detekční trubičce

Ivo Jahelka

1. V pátek se měla vdát nějaká moje přízeň,
a jelikož na mě tou dobou přišla žízeň,
naložil jsem do našeho erka
manželku a dvouletýho Mirka,
čeká nás svatební veselí, kremrole, okurky kyselý,
na stolech hromady lahůdek, zas jednou zkaženej žaludek,
to všechno venkovská svatba skýtá, panímáma už nás vítá.
2. Napil jsem se vína, rumu i slivovice,
odpoledne se mě ptá moje polovice,
jestli hlídám i našeho kluka,
že někam zmizela dětiček tlupa,
děti jsme našli v garáži, jak právě společně doráží
litrovou flanděru kořalky, vočka jim svítěj' jak korálky,
vidím, že manželka tupě zírá: právě dopíjel Míra.
3. Když jsme pak Mirečka odvedli od garáže,
značně se potácel, zlomen, jak zákon káže,
"jedem domů," rozhodla se žena,
Mirda se poblíkal, bledej jak stěna,
po cestě však VB patrola, staví mě dopravní kontrola,
pochopil jsem v sekundy zlomku, že budu foukat do balonku,
v krvi mám určitě dvě promile, povídám teda mile:
4. "U mě to, pánové, bude jen formalita,
alkohol jsem nepil, jen k obědu dvě pita,"
suverénně, drze jsem zatloukal,
nežli do trubičky jsem zafoukal,
fouknu, a trubka už zelená, konec nadějí to znamená,
za opilství budu odsouzen, následkem toho pak ostouzen,
v hlavě se mi náhle nápad zrodil, důrazně jsem nadhodil:
5. "S výsledkem, pánové, zásadně nesouhlasím,
reakce v trubičce souvisí i s počasím,
vlhkem tvoří draslouhlan frakci,
vyzkoušejte si to v praxi:
vzadu spí mrňavej klučina, ten teprve mluvit začíná,
děti pijou mlíko jedině, to ví každej, kdo je má v rodině,
ať taky Mireček fouknout zkusí, pravda ven vyjít musí!"
6. Příslušníky zviklal můj rázný přístup k věci,
nakonec svolili k fouknutí děckem přeci,
do balonku Mireček zafuněl,
viděl jsem, jak příslušník zkoprněl:
trubička barví se po chvilce jak u notorickýho opilce,
pánové po tomhle uznali, že fakt vadný trubičky dostali,
upustili už vod dalších testů, mně popřáli šťastnou cestu!